

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5610/2019
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божицара Вујичића чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Вуловић, адвокат из ..., против туженог Удружења власника локала Тржни центар "Енјуб-блок 45", Београд, чији је пуномоћник Бранко Стошић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3623/2019 од 25.04.2019. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3623/2019 од 25.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 19/18 од 17.12.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд поништи одлуке Скупштине туженог о избору чланова Управног и Надзорног одбора од 10.03.2011. године и одлуку Управног одбора туженог о избору председника Удружења, заменика председника, секретара и благајника од 14.03.2011. године. Обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 41.450,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3623/19 од 25.04.2019. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради поништаја одлука поднетој суду 22.03.2011. године тужиоци нису означили вредност предмета спора до закључења главне расправе, а то није учинио ни првостепени суд. У таквој ситуацији, према становишту Врховног касационог суда, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Из списка произлази да су таксе на одлуке нижестепених судова и на жалбу одређене у износу од 1.900,00 динара. Таксеном тарифом – тарифни број 1, која је саставни део Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" бр. 28/94 са изменама и допунама) прописано је да се такса од 1.900,00 динара плаћа према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић